

For det tredje har sagsøgeren gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 296, stk. 3, TEUF, idet den anfægtede beslutning er utilstrækkeligt begrundet. Det er sagsøgerens opfattelse, at Kommissionen ikke har givet afklaringer og ikke har givet de polske myndigheder mulighed for at få kendskab til den betydelige ændring, der er fastsat som følge af de påståede mangler.

(¹) EUT L 257, s. 28.

(²) Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17.5.1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EFT L 160, s. 103).

(³) Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21.6.2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EUT L 209, s. 1).

(⁴) Kommissionens forordning (EF) nr. 796/2004 af 21.4.2004 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere (EUT L 141, s. 18).

(⁵) Kommissionens forordning (EF) nr. 817/2004 af 29.4.2004 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) (EUT L 231, s. 24).

Appel iværksat den 9. december 2009 af Petrus Kerstens til prøvelse af dom afsagt den 29. september 2009 af Personaleretten i sag F-102/07, Kerstens mod Kommissionen

(Sag T-498/09 P)

(2010/C 51/67)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Petrus Kerstens (Overijse, Belgien) (ved advokat C. Mourato)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

— Den appellerede dom ophæves

— sagen hjemvises til fornyet behandling ved EU-Personaleretten

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger

Anbringender og væsentligste argumenter

Med denne appel har appellanten nedlagt påstand om ophævelse af Personalerettens dom af 29. september 2009 i sag F-102/07, Kerstens mod Kommissionen, hvorved Personale-

retten frifandt Kommissionen i et søgsmål med påstand om annullation af en række afgørelser truffet af Kommissionen vedrørende tildeling til appellanten af prioritetspoint fra generaldirektoratet og prioritetspoint som anerkendelse for supplerende opgaver udført i institutionens interesse i forfremmelsesårene 2004, 2005 og 2006.

Til støtte for appellen har appellanten fremsat følgende to anbringender:

— Personaleretten har foretaget urigtig retsanvendelse ved anvendelsen af ligebehandlingsprincippet, af artikel 5 i gennemførelsesbestemmelserne til vedtægtens artikel 45 og af de kriterier, der i medfør af ovennævnte bestemmelse er fastsat af direktøren for kontoret for forvaltning og fastsættelse af individuelle rettigheder til brug for tildeling af prioritetspoint for forfremmelsesåret 2005, samt en urigtig gengivelse af beviserne

— manglende iagttagelse af retten til forsvar, for så vidt som Personaleretten angiveligt har støttet sig på et uddrag af karriereudviklingsrapporten fra 2004, der ikke er blevet fremlagt, og som ikke har kunnet gøres til genstand for en kontradiktorisk behandling.

Sag anlagt den 11. december 2009 — Inovis mod KHIM — Sonaecom (INOVIS)

(Sag T-502/09)

(2010/C 51/68)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Inovis, Inc. (Alpharetta, USA) (ved solicitors R. Black og B. Ladas)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Sonaecom — Serviços de Comunicações, S.A. (Maia, Portugal)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 14. september 2009 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1691/2008-1) annulleres.

— Harmoniseringskontorets appelkammer tilpligtes at registrere EF-varemærkeansøgningen.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at bære sine egne omkostninger og at betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Inovis, Inc.

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »INOVIS« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 35, 38 og 42

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Sonaecom — Serviços de Comunicações

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Portugisisk varemærkeregistrering af ordmærket »NOVIS« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 35, 37, 38, 41 og 42

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appelkammeret fejlagtigt: i) så bort fra de klare forskelle, der foreligger mellem de respektive varer og tjenesteydelser, der er omfattet af de omhandlede varemærker, hvorunder appelkammeret også fejlagtigt fastslog, at det ældre varemærke var omfattet af klasse 9 og 42, selv om registrering for disse klasser blev afslået af den portugisiske varemærkemyndighed, og en sådan registrering blev under alle omstændigheder ikke dokumenteret under sagen, ii) så bort fra de tydelige begrebsmæssige forskelle på de omhandlede varemærker, og iii) fastslog, at der var en risiko for forveksling mellem de omhandlede varemærker.

Sag anlagt den 16. december 2009 — Cybergun mod KHIM — Umarex Sportwaffen (AK 47)

(Sag T-503/09)

(2010/C 51/69)

Stævningen er affattet på fransk

Parter

Sagsøger: Cybergun (Bondoufle, Frankrig) (ved avocat S. Guyot)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Umarex Sportwaffen GmbH & Co. KG (Arnsberg, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 8. oktober 2009 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) annulleres, for så vidt som varemærket AK 47 blev erklæret ugyldigt.

— Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes i henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, og artikel 91 at betale sagens omkostninger, herunder sagsøgerens omkostninger i forbindelse med nærværende sag, navnlig udgifterne til oversættelse af dokumenter, vederlag til advokat og eventuelle opholds- og rejseudgifter. Retten anmodes om at fastsætte dette beløb til 20 000 EUR.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Ordmærket »AK 47« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 28 og 38 (EF-varemærke nr. 3 249 381)

Indehaver af EF-varemærket: Cybergun

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Umarex Sportwaffen GmbH & Co. KG

Annullationsafdelingens afgørelse: Afslag på begæringen om, at det omhandlede varemærke erklæres ugyldigt

Appelkammerets afgørelse: Ophævelse af Annullationsafdelingens afgørelse og EF-varemærket erklæret ugyldigt

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009) og af artikel 51, stk. 1, i forordning nr. 40/94 (nu artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009).

Sag anlagt den 16. december 2009 — Carlyle mod KHIM — Mascha & Regner Consulting (CAFE CARLYLE)

(Sag T-505/09)

(2010/C 51/70)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: The Carlyle, LLC (St. Louis, De Forenede Stater) (ved lawyers E. Cornu, E. De Gryse og D. Moreau)